

COLEGIUL CONSILIULUI NAȚIONAL
PENTRU STUDIAREA ARHIVELOR SECURITĂȚII

DECIZIA NR. 1407

din data de 26.04.2007

Colegiul Consiliului Național pentru Studiarea Arhivelor Securității,
Având în vedere:

1. Cererea formulată de către Ministerul Afacerilor Externe, înregistrată la C.N.S.A.S. cu nr. P1472/06/26.04.2006, privind verificarea domnului HOIȘIE Andrei – Ambasadorul României la Viena;

2. Adresele de verificare C.N.S.A.S. nr. S/4502/A,B,L/15.05.2006, respectiv S/4790/A,B,L/16.08.2006;

3. Adresele de răspuns S.R.I. nr. S/111772/27.06.2006, S/113962/15.03.2007; S.I.E. nr. S/13088/22.08.2006, M.Ap.N – S.I.A. (Serviciul Istoric al Armatei) nr. A/350/07.06.2006, respectiv A/S/90/06.09.2006;

4. Dosarele fond informativ I 2624, I 27 (volumul 3), I 146674 – dosar de grup „Cameleonii” (volumele 3,4,5), I 149550 (cote C.N.S.A.S.);

5. Nota Direcției Investiții nr. S/DI/253/15.02.2007;

6. Audierea domnului HOIȘIE Andrei din data de 17.04.2007;

7. Procesul-verbal al ședinței Colegiului C.N.S.A.S. din data de 26.04.2007; În fapt,

S.R.I. a predat C.N.S.A.S. dosarele fond informativ I 2624, I 27 (volumul 3), I 146674 – dosar de grup „Cameleonii” (volumele 3, 4, 5), I 149550, în care se regăsesc următoarele documente care atestă colaborarea domnului HOIȘIE Andrei cu organele poliției politice comuniste, după cum urmează:

1. Dosar fond informativ I 2624, perioada 1984 – 1987:

– Adresă a Inspectoratului Județean Iași către Direcția 3, din 25.11.1985, în care ofițerul consemnează: „La ordinul dumneavoastră /.../, raportăm că a fost identificat numitul CORBEA ANDREI (pseudonim literar), în persoana lui HOIȘIE ANDREI, fiul lui Beno și Silvia, născut la 15.12.1951, în Iași, membru P.C.R., asistent universitar, cu domiciliul indicat de dvs. Cel în cauză se află în atenția noastră.” În însemnarea făcută pe marginea adresei de către ofițer, se precizează că „S-a discutat cu lt. Maj. /.../. Îl are în legătură și urmează să îi traseze sarcini pe lângă obiectivul <LAZĂR>.”

– Însemnare pe marginea Notei de relații privind interceptarea corespondenței, din 18.01.1986: „HOIȘIE ANDREI – cu numele pseudonim CORBEA ANDREI, din Iași, este în atenția S. 3, /.../, cu care s-a discutat pentru instruire adecvată pe lângă <LAZĂR>, cât și pe linia pregătirii contrainformative.”

– Însemnarea marginală din 28.04.1986: „/.../ a fost însoțit de /.../ și HOIȘIE ANDREI (pseudonim literar CORNEA ANDREI) (n.n. – CORBEA ANDREI), ultimul sursă a I.J. Iași, Serviciul 3.”

Însemnare pe marginea Notei de relații privind interceptarea corespondenței, din 29.05.1987: „HOIȘIE ANDREI” este în legătură mr. /.../, Serviciul 3, Iași. Este instruit a-l vizita pe /.../ (D.U.I. <LAZĂR>), în perioada 5 – 10.07.1987, înaintea plecării la Heidelberg, pentru a-i semnala eventuale comunicări pentru persoanele din străinătate. Pe timpul prezenței în București vor fi întreprinse măsuri informativ-operative.”

– Adresă a Inspectoratului Județean Iași, Serviciul 3, către Direcția 3, Serviciul 2, din 15.06.1987: „La întâlnirea din ziua de 11.06.1987 cu sursa <HORIA>, acesta a fost instruit cu problemele ordonate de dumneavoastră /.../, urmând ca în dimineața zilei de 15.06.1987 să sosească în București. Aici va lua legătura cu /.../. De asemenea, sursa <HORIA> a relevat că a primit din partea fundației <Alexander von Humboldt> o invitație /.../ pentru a participa la adunarea generală a bursierilor străini, care va avea loc anul acesta între 6 – 9 iulie la Bonn. /.../ Rugăm să ne precizați ce alte sarcini trebuie date sursei spre a fi rezolvate în perioada cât se va afla în R.F.G.”

– Notă – Sinteză privind stadiul urmăririi informative ce se desfășoară asupra numitului /.../, din 29.12.1985: „În aceeași perioadă la care se referă prezenta analiză, în conlucrarea cu Inspectoratul Județean Iași, Serviciul 3, a fost identificat CORBEA (HOIȘIE) Andrei, scriitor, care se află în atenția organelor de securitate și care, conform solicitării noastre telefonice a fost instruit adecvat pe lângă element”. În Completarea documentului amintit anterior, din

3.06.1987, se menționează: „În conformitate cu ordinul rezolutiv al conducerii profesionale /.../, s-a reușit interpunerea sursei <HORIA> /.../, care se va deplasa în august a.c. în R.F. Germania, la Heidelberg și care în prima decadă a lunii iulie îl va contacta la București. Instrucțiunile făcute sursei va urmări sensibilizarea obiectivului pentru a face eventuale comunicări legăturilor sale din străinătate. Pe durata prezenței lui <HORIA> în București vor fi întreprinse măsuri informativ-operative menite a verifica și controla contactul celor doi.”

2. Dosar fond informativ I 146674, perioada 1983 – 1987:

– Notă din 6.04.1984, olografă, atribuită sursei „HORIA”, semnată olograf cu numele HORIA: „În perioada verii anului 1983, când am participat la un curs de vară în R.F. Germania, la Trier, am dus, cu știrea organelor de partid, un comision pentru familia /.../, din partea fiului lor, /.../ comision pe care l-am expediat prin poștă, el nefiind urmat de alte contacte. Menționez, de asemenea, că în cursul șederii nu am fost contactat de ziariști sau reprezentanți ai postului de radio <Europa Liberă>, pentru a transmite mesaje din țară.” În Nota ofițerului, pe documentul amintit anterior, se precizează că „Nota a fost dată la cerere, în urma discuțiilor avute.”

– Notă informativă din 29.03.1985, dactilo, atribuită sursei „HORIA”: „Vărul drept al /.../, responsabil de redacție la revista <Tribuna României> din București, a avertizat-o pe aceasta asupra parazitismului manifest al soțului ei, trăind din munca ei și din pensia celor 2 bătrâne /.../ cu care conviețuiesc. De atunci, relațiile cu /.../ au fost rupte. Mai recent, /.../ a reușit să publice în revista <Astra> din Brașov, un articol injurios la adresa unei întregi serii de oameni care l-au ajutat cu diferite privilegii (oameni al căror succes public i-au provocat probabil iritarea) /.../, <puși la punct> tocmai pentru că aceștia ar renunța la o așa – zisă <insurgență> inițială și s-ar <adapta> cerințelor vieții literare. Se pare că în urma acestui articol, mai multe persoane care în București îl sprijiniseră /.../ și-au reconsiderat atitudinea. Rămân puține nume care mai pot fi considerate drept un relativ <sprijin> în cercurile revistelor și editurilor din București: /.../. Mulți dintre cei care, deși l-au ajutat inițial pe /.../ au considerat ulterior că orice relații normale cu acesta sunt imposibile, au încercat să dea o explicație manierei sale de a se purta. Pe lângă trăsăturile de caracter negative accentuate și de inactivitate, ca și de conștiința marginalizării și ratării, este posibil ca /.../ să încerce intenționat să-și compună o <maskă> de refuzat, de scriitor și critic prigonit din cauza <intransigenței> cu care se pronunță asupra realităților românești. Aceasta ar putea fi, s-a presupus, o eventuală <platformă> pentru a dobândi o anumită <situație> printre cei plecați în Occident, <situație> pe care altfel, la pregătirea sa și la problemele de acolo în privința forței de muncă, n-ar putea-o obține. De altfel, se pare că, mai recent, aflând că revista <Viața Românească> intenționează să publice un material <interviu?> despre activitatea cunoscutului său /.../, /.../ și-ar fi exprimat îngrijorarea cum că acesta ar putea fi <recuperat> și <valorificat> pentru <interesele regimului>.”

– Notă din 13.05.1985, olografă, semnată olograf cu numele HORIA: „Sursa informează că numele lui /.../ și-a făcut apariția în presa studentescă în anii 1978 – 1980, când, student al Facultății de filologie, a început să publice recenzii și articole consacrate literaturii actuale. Nu se poate contesta talentul său de comentator al literaturii /.../. Se poate afirma că adevărata platformă /.../ și-a creat-o prin aceste contribuții, scrise fără prejudecăți și părtinirea ce vor apare mai târziu în maniera sa de a se manifesta public. Succesul meritat de până acum s-a exercitat în chip negativ asupra unor trăsături de caracter, i-a creat iluzia infailibilității, în textele sale și-a făcut simțită, pe lângă un ton nou, plin de aroganță (privind <de sus> pe autorii și cărțile luate în discuție), și o atitudine oarecum viciată de lecturi teoretice cu caracter iraționalist – mistic, dintr-o tradiție ce se revendică din epoca interbelică, mai precis generația Mircea ELIADE – Emil CIORAN, cu cunoscutele ei luări de poziții violente, sfârșind prin a netezi calea, pe plan cultural, a forțelor antidemocratice până la legionarism.” În Nota ofițerului pe documentul invocat anterior, se consemnează: „Nota a fost dată conform sarcinilor primite în urma avizului dat de conducerea securității județene de a documenta scrierile lui /.../, sub aspect de tematică, idei, conținut, etc. Sarcini: Să continue compromiterea lui /.../ în cercurile literare.”

– Completare din 5.03.1984, aprobată în 9.03.1984, în care ofițerul consemnează „La măsurile prevăzute în raportul cu propuneri de începerea

urmăririi informative asupra numitului /.../ se impun a fi luate și alte măsuri /.../ respectiv: obținerea materialelor de cunoaștere asupra soților /.../ de la sursele /.../ <HORIA> /.../ de la catedrele de limbi străine (franceză și germanice) /.../ vor fi luate măsuri de clarificare a informației primite de la U.M. 0544, mai întâi prin sursa <HORIA> /.../”

3. Dosar fond informativ I 149550, perioada 1983 – 1984:

– Notă informativă din 8.10.1986, atribuită în antet sursei „HORIA”: „Am efectuat o călătorie de 3 luni în R.F. Germania, ca bursier al fundației <Alexander von Humboldt> din Bonn /. În cursul acestor vizite, am primit o serie întreagă de informații cu privire la problemele din colonia română din Freiburg și biblioteca întemeiată în 1948 de mișcarea legionară. Respectivul probleme s-au declanșat odată cu pensionarea actualului director și fondator al bibliotecii /.../. Politica acestuia de a transforma instituția într-o instituție preponderent culturală cu anumite legături firești cu România, a fost practic dezavuată de consiliul de conducere legionar /.../. În intenția acestuia și a grupului său /... biblioteca română ar urma să devină mai ales un centru politic militant anticomunist /.../ Menționez că telefonându-mi prof. /.../, lector român la Universitatea din Köln, acesta mi-a declarat că ar fi cerut azil politic în R.F.G. /.../. În Nota ofițerului pe documentul amintit anterior se consemnează că: „Materialul este ca urmare a instruirii contrainformative făcute sursei la plecarea în R.F.G. și se referă la foști cetățeni români”. În Însemnarea marginală pe același document se menționează că: „Informația are valoare operativă. De văzut ce relații se mențin între unele persoane originare din jud. Iași, care au fost în timp în R.F.G. și elementele semnalate. Apoi, prin selecție să fie luate în lucru la problemă”.

Învedereăm că, în cursul audierii în fața Colegiului C.N.S.A.S., domnul HOIȘIE Andrei a confirmat veridicitatea informațiilor furnizate organelor poliției politice comuniste, perioada colaborării cu acestea, atribuirea numelui conspirativ „HORIA”, precum și persoanele despre care a oferit date, regăsite astfel în documentele menționate mai sus.

Astfel, prin informațiile furnizate organelor poliției politice comuniste, a adus atingere dreptului la libertatea de exprimare și libertatea opiniilor (art. 28 din Constituția României din 1965), dreptului la viață privată (art. 17 din Pactul privind Drepturile Civile și Politice).

În temeiul:

1. art. 2 lit. f), art. 3¹, art. 15 și art. 16 din Legea nr. 187/1999 privind accesul la propriul dosar și deconspirarea poliției politice comuniste, astfel modificată și completată de O.U.G. nr. 16/2006; coroborate cu art. 34 și art. 38 din Regulamentul de organizare și funcționare a Consiliului Național pentru Studierea Arhivelor Securității ca poliție politică, adoptat prin Hotărârea Parlamentului nr. 17/2000;

2. art. 5 alin. 1 și alin. 3, art. 8 alin. 7 și art. 17 alin. 1 din Legea nr. 187/1999 privind accesul la propriul dosar și deconspirarea poliției politice comuniste, coroborate cu art. 5, art. 18 alin. 1, art. 24 și art. 40 din Regulamentul de organizare și funcționare a Consiliului Național pentru Studierea Arhivelor Securității ca Poliție Politică, adoptat prin Hotărârea Parlamentului nr. 17/2000;

3. art. 8 alin. 1 lit. f) din Regulamentul Intern al Consiliului Național pentru Studierea Arhivelor Securității;

Pe baza materialului probator avut la dispoziție până la data de 26.04.2007,

DECIDE:

1. Domnul HOIȘIE Andrei, fiul lui Beno și Silvia, născut la data de 15.12.1951 în Iași, județul Iași, a fost colaborator al poliției politice comuniste.

Decizia nr. 1407/2007 a rămas definitivă și irevocabilă prin necontestare.

(47.912)